

De la Capul Roca, bolovani!

În mozaicul etnic al Europei, în acest continent care nu este decît o peninsulă a Asiei, sînt trei grupe de popoare, individualizate în primul mileniu al erei creștine; în est slavii, în centru, nord și nord-vest germanicii iar în sud și vest latinii. Cei mai răsăriteni dintre aceștia sîntem noi, românii, situați în Carpați, la Dunăre, la Nistru și la Marea Neagră, iar cei mai vestici sînt portughezii, pe țărmul atlantic al Peninsulei Iberice.

Dacă înseriem în teritoriul țării noastre un cerc pe care îl considerăm centrul unei raze care să atingă Munții Ural, limita răsăriteană a Europei și dacă deplasăm această rază în sens invers acelor de ceasornic ea atinge Capul Nord, punctul cel mai de miază-noapte pe continent și Capul Roca, punctul continental cel mai vestic, situat în Portugalia.

Săptămîna trecută președintele României, dl. Ion Iliescu a pornit într-un turneu pluricontinental, Europa, Africa, America de Sud, reeditare a acțiunilor numite pompos „solie de pace a poporului român” de tristă amintire și de sinistră prezență. Seria plimbărilor liderilor comuniști a fost deschisă de către Hrușciiov, precedentul său, Stalin, fiind claustrul și ilustrat de Ceaușescu, precedentul actualului turist prezidențial.

Plimbările de plăcere, pe banii poporului român, ale perechii ex-prezidențiale erau împănate cu spectacole de un gust indoielnic și descrise nouă la televiziune cu voce gravă, ca fiind evenimente istorice, de către Ilie Ciurăscu.

Plimbarea tovarășului Ion Iliescu este comentată aproape cu aceleași cuvinte de către o voce feminină, Rodica Beclean. Aceasta este desigur schimbarea esențială în scenariul și regia acestor vizite organizate de către aceiași oameni în aceeași viziune. Dacă sub Ceaușescu trebuia să înțelegem că dacă noi, poporul, îl contestăm, străinătatea îl „adulează”, aceeași gramatică a mesajului despre vizita în Portugalia. În centrul imaginii este plasat președintele, căruia în calitate de excelență, i se dau explicații pe care le primește cu interes de cunoscător.

Capitala Portugaliei, Lisabona, Lisboa pe numele adevărat, este așezată pe țărmul drept al estuarului fluviului Tajo. Spre vest, uscatul pătrunde în ocean printr-o peninsulă terminată în promontoriul stîncos numit Capul Roca.

Din locul înalt, amenajat cu plante ornamentale mediteraneene, un superb punct de belvedere, era vizibil orașul, estuarul și oceanul, iar în dreapta, departe, se afla Capul Roca.

Limba portugheză a d-lui Mario Soares am înțeles-o în măsură mai mare decît limba de lemn (dubovni iazik = limbă de gorun) a domnului Ion Iliescu pe care am simțit-o ca o ploaie cu bolovani prăvălită peste noi tocmai de la Capul Roca.

Ion UNGUREANU

CUGETUL ZILEI: Medic în războiul din Golf (III)

— interviu cu dl. dr. ZENO POPOVICI, participant la războiul din Golf —

— Cînd Kuweitul a fost eliberat, s-a pus problema să mergem mai departe dar s-a hotărît să rămînem pe loc, deci la 100 km de granițele acestuia. A urmat o perioadă în care spitalul a fost vizitat de mai multe personalități canadiene, americane, cehe, din spitalele vecine și chiar noi am vizitat cîteva. Am rămas plăcut impresionați de spitalele norvegiene și suedeze care aveau corturi gonflabile, cu aer condiționat.

— Ați avut evenimente deosebite. Vă rog să le prezentați.

— La un moment dat a apărut o intoxicație în tabăra noastră, cînd am stat la Al Andhar și anume, o infirmieră din Petroșani, 34 de ani, care a murit după 24 de ore de la ingestia unei substanțe deosebit de toxice, necunoscută care a dat tulburări nervoase, oculare și în final, comă cu o moarte foarte rapidă. Același sfîrșit l-au avut și doi filipinezi. Mai multe persoane au suferit de aceste simptome și au rămas cu tulburări importante de vedere. Condițiile în care au apărut aceste intoxicații sînt neclare, chiar și autopsia n-a putut să evidențieze substanța. S-au făcut presupuneri: alcool izopropilic, metilic cu metale grele și așa mai departe, dar nimic precis. În condițiile războiului chimic există un mare risc să consumăm lichide neîmbuteliate. A fost deosebit de neplăcut.

— Amănunte despre viața babiloniană, pe căldură mare s-au făcut

— Cînd am ajuns la Al Jubail, pe căldură mare au făcut niște exerciții deosebite de complexe în cadrul cărora în timp de 9 secunde să te îmbraci în echipament MBC (antichimic). Tot timpul aveam alarme, cu

(continuare în pag. a III-a)

Ion UNGUREANU

COMUNICAT

Aducem la cunoștință cititorilor noștri faptul că o parte din asociația Societății comerciale „21 — Radical” S.R.L., precum și o parte din colectivul redacțional al cotidianului „21 — Radical” au comunicat ieri, 8 iulie a.c., intrarea într-o așa-zisă „grevă patronală”, începînd cu ora 9 a.m. Efectul posibil al acestei greve era punerea în imposibilitate de apariție a cotidianului „21 — Radical”, întrucît o parte din asociația societății au refuzat să mai presteze servicii care concureau la apariția publicației.

Ne întrebăm dacă nu cumva această acțiune este consecința hotărîrii Adunării generale din data de 1 iulie a.c. de a formula o plîngere penală urmare a unor acțiuni întreprinse de către o parte din cei ce subscriu greve. Plîngerea a fost înregistrată

ieri, 8 iulie la Procuratura locală Sibiu sub nr. 1290/P/1991.

Cotidianul nostru nu a renunțat și nu va renunța niciodată la valorile la care a subscris. Dimpotrivă lupta angajată cu sectoarele Puterii au adus poate ziarul în această situație.

Dacă „21 — Radical” nu mai apare, opoziția locală poate pierde un important bastion de luptă prin cuvîntul scris.

Traian SUCIU, Ana BARAC, Ioan BOGDAN, Doru BUICĂ, Lucian FILIP, Maria OPREAN, Camelia PENTELESCU, Ada STAN, Ovidiu TOMULEȚIU, Ion UNGUREANU

Congresul Alianței Civice, București 5-7 iulie

Opinia publică din România și din străinătate a înregistrat fenomenul ca atare. Nu e vorba doar de apariția celui de-al douăsutelea... partid din țară. Nu poate fi așa (deci doar veleitarism și ambiții politice mărunte) deoarece Alianța Civică și-a cîștigat deja individualitatea pe eșichierul politic. Trecerea de la mișcarea de stradă la o formă de exprimare partidică, înseamnă, înmulțirea mijloacelor de luptă și, în ultimă instanță, focalizarea lor.

Cele trei zile au fost punctate în mod strălucit de inter-

vențiile unor personalități de mare calibrul (și prestigiu) ale societății românești, aflate acolo în calitate de membri fondatori sau invitați: Alexandru Paleologu, Octavian Paler, Ana Blandiana, Victor Rebeniuc ș.a. Aceștia au caracterizat starea generală a societății românești subliniind din această perspectivă și importanța momentului. Invitați din cadrul altor partide (P.N.T.-c.d., P.N.L., U.D.M.R.,

(continuare în pag. a III-a)

Lucian FILIP

Inteligență și soldații puterii

Mulți socot că sîntem împinși înapoi de către o miliție politică în pripă renovată, să croșetăm din nou plasa resemnării, fisurată pe alocuri, în cîteva orășe-erou, de trupurile grele ale morților. Mulți cred că se vrea, și se poate, prin mijlocirea aceleiași instituții a se reconstitui voluntarismul unei conștiințe egalitare, exaltate de ignoranță și mediată de vacarmul isteric al unei degradări civice exemplare. E un fals. Securitatea a însemnat mai puțină inteligență decît se crede, mai puțină duplicitate decît s-a vrut instalurind controverse în invizibil — în zvon și secretomanie —, mai puțină teamă decît a inspirat o rețea de supraveghere gata să neutralizeze orice act de angajament moral.

Mai mult, teroarea dusă pînă la crimă a mistificat pînă și acest fals. Umbrele torționarilor se multiplicaseră, capacitățile performante ale mijloacelor lor de asemenea. Treptat

existența devenise fatalitate și-n același timp derizorie condiționîndu-se reciproc la modul pervers al deznădejdiei amînate: spre care se scurgeau, ca într-un lac fără fund curente subterane ale istoriei, umorile noastre, oportunismul, indiferența, șoapta delatorilor, înghețul limbii. Despre acest din urmă aspect s-a vorbit rar. Este o insuficiență datorată în parte neînțelegerii iscate de folosirea altor disponibilități lingvistice decît cele pe care trebuia să le învățăm — sau decît cele spre care converg douăzeci de „eroice” secole de armonii folclorice.

E știut că nu numai la noi, ci în întreaga civilizație modernă limba tînde a reprezenta totul numai în perspectivă tehnico-științifică. Astfel, devine ea însăși un obiect manipulabil la care se adaptează gîndirea, transferînd dar și creînd neconținut, la rîndul ei, prin refete logice care o susțin,

informație și implicit manipulare. În dictatura proletară, această limbă unidimensională de purtătorii puterii, involuata ierarhic, deteriorată punitiv, devine „limbă de lemn”, jargon și mai intens „raționalizat” pentru a transmite inerții verose, spaîmă, scenarii, supunere; repet, pe fondul unui raționalism aprioric.

Pentru conștiința trează și rănită rămînea o singură sculpătoare de sînge: exilul interior. Dar pentru cei care foloseau acest limbaj ani și decenii, care fac carieră prin el, care-i provoacă resursele găunoase pentru a-i extrage semnificații entropice, pentru cei care devin inexorabil rebutul a zeci de ani de existență arivist mistuită, nu mai poate fi vorba de o reală inteligență: vie, conștientă, inteligență a

(continuare în pag. a III-a)

Vladimir MUNTEANU

Procuror contra procuratură

Întrucît am promis cititorilor să-i ținem la curent cu derularea cauzei prezentate în serialul nostru „Procuror contra Procuratură”, vom arăta în numerele următoare desfășurarea ședinței publice din data de 4 iulie 1991, în care s-au luat interogatoriile pîrților Procuratura Județeană Sibiu, pîrtilui Dumitrescu Constantin, pîrteii R.A.G.C.D. Sibiu și pîrteii Primăria Sibiu de către reclamantul Nițurad Dumitru. Prezentăm interogatoriul luat pîrtilui Dumitrescu Constantin:

1. Nițurad Dumitru: Dacă actualmente locuiți în imobilul din str. Ilarie Chendi, nr. 3?

1. Dumitrescu Constantin: Da.

2. N.D.: Cîte persoane locuiesc în acest imobil?

2. D.C.: Opt persoane.

3. N.D.: Cîte apartamente are imobilul susmenționat?

3. D.C.: Două apartamente.

4. N.D.: Dacă apartamentele

(continuare în pag. a III-a)

Camelia PENTELESCU

„Să ne ținem de neamuri“

Deunăzi am fost vizitați la redacție de doamnele Viorica și Paula Grecu și domnii Victor Grecu și Vasile Ciubotariu din satul Năvirneț, raionul Fălești, Republica Moldova. Satul Năvirneț se află lângă Prut, la mai puțin de 10 km. „Ne desparte o sîrmă“, ne spune cu năduf dl. Vasile Ciubotariu.

Dialogul s-a înfiripat cu rezecțiune. (Reproducem doar o parte a discuțiilor, datorită spațiului tipografic pe care trebuie să-l respectăm. Ne vom opri acum la cele mai importante aspecte, urmînd a reveni cu alte cîteva amănunte):

— Care este atmosfera la dv. acasă?

Cei patru oaspeți ai noștri dau din cap, se privesc, surîd...

DL. Victor Grecu: Amu îi bine.

D-na Paula Grecu: Nu ne plîngem.

— Ce părere aveți despre înlăturarea lui Mircea Druc?

D-na Viorica Grecu: Ne pare rău după dînsul. E un om bun, care ține la oamenii din popor.

D-na Paula Grecu: Nu-i un comunist.

DL. Victor Ciubotariu: Umbra prin sate, se interesa de păsurile noastre...

— Cum se poartă cu dv. administrația?

DL. Victor Grecu: La sate e bine. La oraș, am auzit că mai sint necazuri, citeodată.

— Administrația e formată din ruși sau români?

D-na Paula Grecu: Așa și așa. Mai mult moldoveni.

— Ați vrea să vă alipiți la România?

DL. Vasile Ciubotariu: Cum nu?

D-na Paula Grecu: Sintem doar aceeași nație.

DL. Victor Grecu: Dar cu in-
cetșorul. Rușii nu ne lasă. De
dînșii depinde...

— Cum a fost cu Referendu-
mul? (N.R. — Cel organizat de
Centru, referitor la semnarea
tratatului unional).

D-na Viorica Grecu: Fals.
Unii scriau cîte 2—3 buletine
de vot.

DL. Victor Grecu: I-or pus
și pe ai morți.

DL. Vasile Ciubotariu: Noi
nu ne-am dus la vot. S-or dus
numai rușii.

— Cum a fost cu trecerea la
grafia latină?

D-na Viorica Grecu, profe-
soară de română-franceză:
Destul de ușor. Mulți știam de
acasă... Unii dintre noi am
învățat franceza la școală.
Ne-a fost lesne să ne deprin-
dem.

D-na Paula Grecu: Rușii
mai fac jalbe că greu se mai
învăță copiii cu grafia latină,
da' s-or deprinde... Ne-or o-

cupat ei pe noi, de-amu i-om
ocupa noi pe dînșii!

— D-nă profesoară, spuneți-
ne, vă rugăm, cum ați învățat
istoria României și cum se
predă ea acum în școli?

D-na Viorica Grecu: Anul
acesta n-am avut manuale din
istoria Moldovei. În manualele
vechi scrie numai despre
istoria P.C.U.S., despre Lenin,
despre consomol, despre Revo-
luția din Octombrie. Le trans-
mitem copiilor ceea ce am ci-
tit, ceea ce am auzit de la bă-
trîni noștri. Urmărim emisiu-
nile Tv. de la București.

DL. Victor Grecu: Am văzut
toată revoluția la Tv., în di-
rect. Ne-am bucurat că ați
scăpat de Ceaușescu.

D-na Paula Grecu: Am trim-
is ajutoare, bani. Tot satul
a strîns alimente. Am trimis
două camioane. Tare am vrea
să știm ce s-a petrecut cu ele,
dacă au ajuns unde trebuia.

Și noi am vrea să știm. Ca
atîtea alte necunoscute ale Re-
voluției și ale nebuloasei pe-
rioade ce a urmat. Dar toate
acestea fac parte dintr-un su-
biect mult prea vast ca să
poată fi epuizat vreodată.

Le-am mulțumit oaspeților
noștri și ne-am luat la reve-
dere de la dînșii cu urarea să
aibă parte de o sedere cît mai
plăcută în România.

Au consemnat
O. T. și C. P.

Pe adresa redacției ne scrie dl. Prodescu Gheorghe din Sibiu, str. Lupeni nr. 48, explicîndu-ne că dînsul are de rezolvat o problemă personală de maximă importanță. În încercarea de a o rezolva dl. Prodescu s-a adresat în repetate rînduri Prefecturii județului care îi răspunde că nu este de competența ei rezolvarea problemei.

În continuare, dl. Prodescu se adresează Guvernului României, domnului prim-ministru Petre Roman prin tr-un memoriu prin care prezintă conflictele pe care dînsul le-a avut cu Miliția, Securitatea și conducerea locală de partid începînd cu anul 1968.

MEMORIU

I s-a desfășurat contractul de muncă în mod abuziv, a fost declarat instigator, bătut în repetate rînduri de organele de miliție.

În anul 1979, dl. Prodescu Gheorghe a declarat greva foamei. Starea aceasta de conflict permanent cu autori-
tățile a durat pînă în decembrie 1989.

Pe fondul acestor date, dl. Prodescu cere audiență la primul ministru.

De la Secretariatul General al Guvernului României primește adresa cu nr. 493 din 10 aprilie 1991: „Vă facem cunoscut că memoriul adresat de dv. Guvernului României a fost înaintat Prefecturii județului Sibiu spre competență soluționare. Secretar General al Guvernului, Nicolae Olteanu“.

Poate durerea și revolta acestui om vor fi în cele din urmă soluționate de vreo primărie din statul Ohio sau de Senatul american.

D.I.B.

Declarație

Organizațiile și asociațiile democratice din județul Sibiu, cunoscînd cauzele ce stau la baza grevei Sindicatului Independent al Medicilor, le apreciază ca fiind de cea mai mare seriozitate și consideră că acțiunea grevistă este pe deplin justificată. Problemele de sănătate, atît la nivelul persoanelor individuale cît și raportate la nivelul întregii societăți, sînt de cea mai mare importanță și ca atare absolut prioritare și, alături de S.I.M. apreciem că echilibrarea fondurilor bugetare pe ramuri de cheltuieli trebuie să țină seamă de această prioritate pentru satisfacerea unor nevoi urgente cum sînt:

- aprovizionarea cu medicamente;
- dotarea cu aparatură și alte mijloace;
- asigurarea spațiilor, a altor dotări și a personalului necesar desfășurării unei activități optime;
- adoptarea de urgență a unei legi privitoare la asigurarea socială în beneficiul întregii populații;

— asigurarea pentru corpul medical a unor venituri compatibile cu exercitarea în demnitate a profesiunii de medic.

Acțiunea grevistă are rostul tocmai de a determina organele de resort să satisfacă aceste cerințe minime strict necesare pentru redresarea actualului stări grave în domeniul sănătății, acțiune care astfel vine în interesul imediat al întregii populații și respingem insinuările potrivit cărora acțiunea grevistă ar fi îndreptată împotriva bolnavilor și a populației, ca o încercare de inducere în eroare a opiniei publice din partea factorilor de putere.

Partidul Național Tărănesc — creștin și democrat, Partidul Social Democrat, Alianța Civică, Uniunea Democrată a Maghiarilor din România, Partidul Liberal Monarhist, Mișcarea Ecologistă Română, Uniunea Democrat-Creștină, Asociația Foștilor Deținuți Politici, Asociația Sibiu — Decembrie '89.

COMUNICAT

Comitetul de Conducere face cunoscut faptul că în ședința din data de 5 iulie 1991, fostul „secretar executiv“, domnul Neacșu Dan, a fost criticat pentru repetatele abateri care au adus prejudicii organizației noastre. Abaterile, ce au fost recunoscute în parte, l-au determinat să-și dea demisia din funcția de secretar cu probleme organizatorice.

La încheierea ședinței, a fost prins cu înregistrarea frauduloasă, pe bandă magnetică, a discuțiilor purtate în comitet. Față de această gravă abatere și pentru faptul că nu a motivat scopul înregistrării, Comitetul de Conducere al P.N.L. Sibiu întrunit în data de 6 iulie 1991 a hotărît excluderea domnului Neacșu Dan din cadrul organizației. Legitimă și alte documente eliberate de organizația P.N.L. Sibiu pe numele Neacșu Dan, sînt nule.

Comitetul de Conducere al P.N.L. Sibiu

Testarea inteligenței

Acțiunea de a diagnostica și prognoza, respectiv de a măsura nivelul capacității umane de răspuns inteligent s-a concretizat în elaborarea, etalonarea și aplicarea numeroaselor probe: scări sau scale, matrice, teste, baterii de teste.

Rezultatele acestor măsurări nu au valoarea unor diagnostici certe, nu au semnificația unor selecții riguroase și definitive. Majoritatea probelor măsoară nu potențialul inteligent sau capacitatea și disponibilitatea de a reacționa inteligent, ci rezultatele cunoașterii, experiența cunoașterii dobîndită într-un mediu educațional corespunzător.

Analiza comparativă a copiilor din diferite medii sociale pe baza aplicării testelor de inteligență a dus la contrastante rezultate în defavoarea celor privați de mediul educațional corespunzător care să exerseze potențialul genetic-nativ al inteligenței. Pe baza acestor rezultate absolutizate s-au avansat și concluzii eronate cu privire la inferioritatea unor rase, a unor categorii sociale — stigmatizate din start (Lilly Dimitrowski, Miriam D. Goldberg).

De aceea folosirea probelor de inteligență are o valoare aproximativă, orientativă iar selecția performanțelor cu ajutorul testelor trebuie să se facă în corelare cu rezultatele altor metode: interviu, examinare practică, observație etc.

În 1910 se realizează scara metrică Binet-Simon și, ceva mai tîrziu, W. Stern va exprima raportul dintre vîrsta mentală și vîrsta cronologică, coeficientul de inteligență (C.I.). Reușita lui Alfred Binet de a realiza în colaborare cu dr. Simon un instrument de măsurare a inteligenței a declanșat, după cîteva decenii, un interes constant, uneori exagerat, pentru elaborarea testelor și pentru practica generalizată de măsurare a ei. Dintre cele mai cunoscute și valoroase instrumente de măsurare a inteligenței amintim: scările Terman, Wechsler, Meili, testele Pintner-Paterson, Bender-Santucci, matricele Raven, cuburile Kohs, labirintele Porteus, testele Domino ș.a.

Psihologia practică a fost asaltată de impunerea a numeroase teste de performanță intelectuală: atenție, memorie, percepție spațială, gîndire teoretică și practică (tehnică în special), imaginație, rezultatele acestora oferind și indicii cu privire la comportamentul inteligent. De asemenea și testele de personalitate (inventare, chestionare), testele proiective: T.A.T., Rorschach, Lûcher, metodele de completare a povestirilor, frazelor, sugerează elemente de comportament inteligent.

Lector univ. dr. Elena MACAVEI

Aspirația spre perfecțiune și absolut a goticului, „frîntă“ în silueta bisericilor din județul nostru, la mizeria timpurilor de acum, de-abia o mai întrezărim... (L. T.)
Mănăstirea călugărilor eistercieni de la Cîrța.

Foto: Petre DUMBRĂVEANU

Procuror contra Procuratură

(Urmare din pag. I)

imobilului în care locuiți au intrări separate?

4. D.C.: Da.

5. N.D.: În ce apartament locuiți?

5. D.C.: În apartamentul de la etaj.

6. N.D.: Cu cine mai locuiți în acest apartament?

6. D.C.: Cu fiul și cu nora mea.

7. N.D.: Câte camere are apartamentul în care locuiți? Dar celălalt?

7. D.C.: Patru camere plus dependințe. La fel.

8. N.D.: Dacă este intabulat imobilul și pe numele cui?

8. D.C.: Nu este intabulat.

9. N.D.: Dacă sînteți proprietar tabular pe terenul pe care este construit imobilul în care locuiți?

9. D.C.: Da. În cotă parte cu socrul și cumnatul.

N.R. (La punctele 8 și 9). Conform art. 492 din Codul Civil, proprietarul terenului este și proprietarul construcțiilor, plantațiilor etc. de pe acest teren.

10. N.D.: Dacă apreciați că suprafața locativă pe care o dețineți în imobilul din Sibiu, str. Ilarie Chendi nr. 3, este suficientă pentru dumneavoastră și soția dv.?

10. D.C.: Da.

11. N.D.: De ce ați solicitat închirierea unei locuințe din fondul locativ de stat?

11. D.C.: Intrucît nu sînt proprietar.

N.R.: A se vedea nota de la punctele 8 și 9.

12. N.D.: Dacă beneficiarul locuinței situate în Sibiu, str.

Cetății nr. 14 ce v-a fost atribuită de către Procuratura Județeană Sibiu și pentru care este încheiat contractul de închiriere este în realitate fiul dv.?

12. D.C.: Contractul e pe numele meu.

N.R.: Ca titular al contractului de închiriere figurează pîrîtul Dumitrescu Constantin, soția și fiul dînsului conform înscrisului din contract.

13. N.D.: În situația în care răspunsul la întrebarea nr. 12 este negativ, cînd preconizați să vă mutați în această locuință?

13. D.C.: De îndată ce termin amenajările.

14. N.D.: Dacă în anul 1987 ați solicitat repartizarea unei locuințe din fondul locativ de stat și ce motive ați invocat?

14. D.C.: Da, intrucît la venirea mea prin transfer am cedat o locuință.

(va urma)

DE ULTIMA ORĂ: La ședința de joi, 4 iulie 1991, nu s-a pus problema existenței vreunei cereri de strămutare

a procesului. Ba mai mult, pîrîții Procuratura Județeană Sibiu și Dumitrescu Constantin au cerut judecarea procesului și s-au opus administrării de noi probe printre care cercetarea locală. Instanța însă, a admis cercetarea locală, fixînd termenul pentru vineri, 5 iulie, ora 12, probă care s-a și administrat între timp.

Luni, 8 iulie a.c., la prima oră pîrțile din proces primese prin intermediul Tribunalului Județean citație pentru strămutarea cauzei în dosarul 1229/91 al Curții Supreme de Justiție. Citația este stampilată cu ștampila Tribunalului Județean și semnată de președintele acestuia, dl. Vița Gheorghe, cu termen 17 iulie 1991.

INTREBĂRI: Cînd s-a făcut cerere de strămutare? Care este interesul? De ce atîta grabă? De ce citația nu a avut cursul normal prin poșta de la Curtea Supremă?

Sînt întrebări la care, probabil, vor răspunde cei în drept!

Cuvinte la zile mari

Vineri, 5 iulie a.c., ora 17, în Aula Bibliotecii „Astra” a avut loc o întîlnire, organizată de Inspectoratul pentru cultură al județului Sibiu și Biblioteca „Astra”, sub genericul „INVITAȚII NOSTRI DE ONOARE”, cu I.P.S. Dr. Antonie Plămădeală, mitropolitul Transilvaniei, ocazionată de apariția volumelor „CUVINTE LA ZILE MARI” și „TILCURI NOI LA TEXTE VECHI”.

Cuvîntul de întîmpinare a fost rostit de către dl. Aurelian Dinulescu, inspector adjunct de cultură iar urarea de bun venit a fost adresată, în numele angajaților instituției, de către dl. director Mariș.

În fața unei asistențe, de o selectivitate remarcabilă, au fost prezentate fragmente de mare profunzime din cele două volume care sînt în fapt o colecție de predici rosite, anterior lui decembrie 1989.

Dl. Sorin Dumitrescu a analizat relațiile dintre conștiința și practica religioasă și puterea comunistă. Există o similitudine între timpurile de început ale primului mileniu al erei creștine și acest sfîrșit de mileniu. Ambele sînt timpuri ale catacombei. Întreaga viață creștină, în deceniile de guvernare comunistă, este, în trăsăturile ei esențiale, o viață de catacombă din care s-au resimțit atît credința creștină cît și instituția bisericească.

Ion UNGUREANU

Oieri din Poiana Sibiului, județul Sibiu

Medic în războiul din Golf (III)

(Urmare din pag. I)

suflu continuu, oscilant sau intermitent. Echipamentul englez este cel mai ușor și cel mai perfecționat. Am înlocuit masca noastră de gaze și echipamentul de protecție cu cele britanice. La încheierea misiunii noastre, comandantul nostru a fost chemat la Riad de șeful misiunii engleze și a fost felicitat iar în tabără a avut loc o ceremonie de predare a drapelului și de despărțire de comandantul Mike Fleming, care a afirmat: „această experiență a fost unică și primul contact între est și vest în crearea unui spital în condiții de deșert”. Participarea noastră a fost interesantă și utilă.

— Ați avut sentimentul că

sînteți un corp expediționar de felul celor trimise de Alexandru cel Bun împotriva teuto-nilor sau Mircea cel Bătrîn împotriva turcilor?

— Oarecum. Eu sînt legat de cultura arabă. Cînd am ajuns în deșert mi-am adus aminte de colonelul Lawrence și m-am simțit un sol al românilor. Noi am fost voluntari, nu mercenari, am venit într-o misiune umanitară, nu pentru bani.

— Au predominat civili?

— Între medici, unul singur era militar, de asemenea, dintre surori doar două prove-neau din spitale militare. Toți ne-am supus disciplinei cazone. A participat din Sibiu medicul militar Daniel Sora, o prezentă remarcabilă.

— Vă mulțumesc.

Potecile vieții ne poartă prin hățisuri fel de fel. Aici, căpușa așteaptă cu răbdare prilejul de a se înfige în pielea cuiva. Îi suge singele, apoi, imbuibată, își dă drumul, picînd în țărîină și se retrage într-un loc ferit unde să-și mistuie hrana. Victima rămîne cu câteva picături de sin-ge mai puțin, cu o blindă pe locul unde a mușcat-o căpușa, poate chiar cu vreo boală molipsitoare.

Dacă însă, infuriată de pișcătura lighioanei, vrea s-o smulgă, ea nu se lasă nici în ruptul capului; decît să-și desprindă fălcile din carnea victimei, mai bine pierd. Este în-lăturată cu scîrbă, însă, capul căpușei, înarmat cu teribile cîngi, rămîne adînc înfipt în piele. Uneori locul se obrîntește și complica-țiile ce urmează din asta sînt dintre cele mai nesuferite.

Acest nărav al căpușei îl au și unii dintre semenii noștri. Nu le ajunge că te-au supt și că s-au imbuibat de pe seama ta, ba, mai mult, dacă vrei să-și înlătură, nu se lasă de tine nici în ruptul capului. Dacă totuși, cu

mare caznă, izbutești să-și zvîrli deoparte, ei își lasă cîngile otrăvite ale răzbunării adînc înfipte în sufletul tău și-n aducerea-ți aminte. Căpușa n-are nici o vină că așa i-a fost dat, să trăiască de pe seama singelui altora. Pe cînd „căpușa” cu două picioare mai are și darul vorbirii, deci te spurcă de mai mare groaza, răspîndind despre tine toate mirșăvi-le pe care e în stare să le nascocască min-tea ei zbanghie și încă multe altele pe dea-supra, pe care le învață de la scornomirlele de teapa ei. Vorba ceea: Ce-i în gusă și-n căpușă.

După cîte știu, de căpușă nu poți scăpa decît dacă ungi locul respectiv cu petrol. Cu flitul nu obții nici un rezultat. În ceea ce privește „căpușa” cu două picioare, metodele de a scăpa de ea diferă de la caz la caz. Toate (metodele) fiind foarte dureroase. Mai ales pentru victimă. E aici o (altă) amară ironie a soartei.

Ovidiu TOMULEȚIU

CĂPUȘA

Inteligență și soldații puterii

(Urmare din pag. I)

caracterului. Mîntea activată neconștient doar pentru „purificarea” și menținerea puterii, devine iremediabil meschină. Șansa ei este frica impusă prin mijlocirea unor scenarii reale

sau false, care supralicitează performanțele bîtei, ale microfoniului și ale năucitoarelor fraze-slogan. O dată însă teama abolită puiază ele, scenariile, pe care raționalismul intrinsec al limbii îl secretă — împreună cu defularea naivului cetățean, care prin construcții arbitrare ale realului se cedează pe rînd bufonilor din mînt, patrioți și infailibili, logici foarte, axiomatici chiar, mutilînd pînă la absurd pre-determinările limbii.

Desigur, procente mari din populație au inima curată, dar nu recunosc decît enunțurile unei reprezentări tehnico-științifice despre lume, și acestea cam la nivelul unui premiant de clasă gimnazială. Și atunci nu e de mirare că mulțimea scenariilor confecționează un fel de „traficant” de ignoranță și verbaj evasianarhic, folosiți de soldații puterii: care îi adună și îi disciplinează pentru a reține numai realul raționalizat, apoi îi transformă în gratii de rezervă pentru viitoarele țăruri, în care să se lăfăie viitoarea masă de neproblematici. E și asta o muncă inteligentă? Este. Una care a fost pe punctul de a lobotomiza întru mărirea regatului slav creierul unor popoare întregi.

Congresul Alianței Civice

(Urmare din pag. I)

U.D.C. etc.), reprezentanți ai organizațiilor apatidice (Societatea „21 Decembrie”, Societatea „Timișoara”, Societatea „15 Noiembrie”) au salutat și ei „nașterea” noului partid.

Prima zi a Congresului a fost ocupată cu dezbaterile propunerilor privind transformarea unei părți a Alianței Civice în partid politic. Aproape toți vorbitorii au argumentat necesitatea acestui pas făcînd referire la momentul politic actual, în care „Alianța” — formațiune civică, riscă să rămînă doar un fel de „umbrelă vagă” a opoziției. La sfîrșitul zilei de 5 iulie a.c., 490 dintre delegați au votat pentru transformarea în partid, existînd două abțineri și zece voturi împotriva, între aceștia, Dumitru Iuga și-a motivat votul „împotriva” prin poziția sa de lider al Sindicatului Televiziunii. Este important să se precizeze că nu întreaga Alianță s-a transformat în partid politic, ci doar o parte a ei, restul rămînînd să contribuie prin mijloace apatidice la crearea societății civile în România.

(urmarea în nr. viitoare)

Mica publicitate

PIERDERI

● Pierdut în data de 3 iulie a.c. buletin de identitate, certificat de naștere și legitimație de serviciu, pe numele David Lidia. Găsitului recompensă. Tel. 8 05 14 asu 4 88 66. (4377)

VINZĂRI-CUMPĂRĂRI

● Vind bilet individual pe Litoral în perioada 27 iulie — 8 august a.c. la complexul „Ovidius”, transport în grup, cazare (cameră cu un pat), masă. Preț: 4000 lei. Tel. 4 88 69.

● De vânzare Renault 18 — preț avantajos. Informații la telefon 4 06 34. (4378)

Către,

COMITETUL DE CONDUCERE AL ORGANIZAȚIEI JUDEȚENE SIBIU A P.N.L.

Subsemnatul Neacșu Dan, secretar al Organizației județene P.N.L. Sibiu, în urma demisiei din funcția de secretar al acestei organizații din data de 4 iulie 1991, îmi dau demisia și din Comitetul de Conducere.

Fac acest gest public în numele adevăraților liberali. Sibiu, 6 iulie 1991.

● Vind însciriere Dacia din decembrie 1989, foarte avantajos; Citroën BX 14, stare excepțională; televizor pe lampi în stare de funcționare; televizor Diamant în garanție; motor Mercedes 200 D; anvelope 165/13 175/13, 185/13. Telefon 2 12 53. (4379)

● Vind Audi 80, stare excepțională. Telefon 3 97 86, între orele 18—20. (4376)

● Casă de vânzare — gaz metan, grădină, curent electric. Lascu Nicolae, localitatea Dacia 215. La fel la nr. 207. (4383)

DIVERSE

● Firma „STYX” vă oferă posibilitatea de a câștiga suma de 20 000 lei cu o investiție de numai 1 200 lei. Jucați cu încredere la „STYX”! Sibiu, cart. Strand, str. Vasile Cârlova nr. 7, telefon 1 46 53, zilnic, orele 15—19, duminică închis. (4371)

Răpire și viol

Greutățile sînt tot mai multe, lipsurile tot mai evidente, pericolele tot mai mari. Guvernul nu se prea ocupă de noi, puterea locală are alte probleme, iar noi sîntem prea firavi pentru a ne apăra interesele într-o democrație originală, unde hoția, minciuna și corupția sînt așezate la loc de cinste. Rămîn foarte puține bucurii pentru noi, în aceste condiții. Plimbarea la ceas de seară, ne limpezeste cugetul îndemnîndu-ne la planuri frumoase pentru a doua zi.

Dintr-o astfel de plimbare, în seara zilei de 31 martie 1991, a fost întreruptă o tînă de 19 ani într-un mod brutal. Răpită pur și simplu de pe stradă, amenințată, a fost tirată de trei necunoscuți pînă la un cămin de nefamiliști, unde au violat-o. Paralizată

de ideea că ar putea să-și pună amenințările în practică, tînăra în cauză nu a avut tăria să reacționeze în nici un fel. Mută de spaimă nu a fost în stare să strige după ajutor. Poate cineva ar fi sărit să o ajute. De obicei acești dezaxați își folosesc amenințările pentru a constrînge victima, fără să le pună în practică.

Cei trei ticăloși, pentru că nu le putem spune altfel, sînt Calborean Ioan, Banciu Florin și Toader Ioan. Toți trei au fost prinși și vor suporta rigoriile legii.

Dan Ioan BOGDAN

LACHEII („VALETULUI“)

Nu am considerat niciodată pamfletul o specie jurnalistică prea onorabilă. Mai ales că ele nu vizează o persoană anume, ci o categorie umană. Totuși, chiar așa, pamfletele se adresează unuia, ce poate fi recunoscut de cei din anturajul său. Mai puțin de sine. Eu credeam că lucrurile trebuie spuse deschis. Măștile date jos și pe impostori pus efectiv mîna și arătați mulțimii, nemăfîind timp pentru diplomație (sîntem din cauza omeniei arătată pentru cine nu trebuie într-o situație prea derizorie). Atunci, cum se justifică un pamflet? Este moral atunci cînd nedorind să faci rău unei organizații sau instituții generoase (de ex.: de opoziție) nu te poți da înapoi nici de la un picior în fund dat „Valetului”, impostorului, persoanei cu pricina.

Ei bine, au apărut după revoluție o specie interesantă de indivizi ce populează opoziția. Un fel de linge-blide ce-au pupat în... toată viața secretari de partid sau tot felul de șefi, și care, la un moment dat s-au văzut și ei cocoțați sus. Au ajuns adică șefi peste vreo secție, directori de întreprinderi sau directori peste ferme de animale. Dar au fost dați jos, probabil din motive

nu tocmai onorabile și din acel moment au devenit dizi-denți și opozanți. Apăruți însă nu imediat după decembrie '89. Ci după vreun an jumătate, cînd nu mai exista riscul să fii scuipat de lume pentru că nu ești fesenișt. Au simțit că e rost de un ciolan bun. Miros au că nu degeaba sub Ceaușescu au știut găsi noada fundului șefului. Ei pot să nici nu fie prea proști. Doar că, la ședințele opoziției latră nelăsîndu-te să vorbești. N-au ambiții foarte mari, dar le-ar conveni de minune un post de prefect. Sau de primar. Mai mult nu-i duce capul decît să dorească să fie un fel de satrapi locali.

Îi poți recunoaște și acum că au aceleași apucături nepuținindu-se dezbăra repede de metehnele căpătate: au permanent sub braț dosare, fișe sau o servietă diplomat de care nu se dezlipesc. Țes mereu intrigi, trag sfori, își apleacă ritul pe la urechile cui stă să-i asculte (și pe care speră să-i joace pe degete). De ex.: un asemenea individ ce-și critica pe la spate colegii (toți, fără excepție) mi se lăuda cum el, ca fost director, știa să prostească oamenii pe la ședințele de partid. Nu putea ajunge mare fără ajutorul substanțial al partidului. Ei știu să se facă și folositori: veșnic apar cu propuneri, își îndoaie spinarea, linguesc.

Jalnic impostor, pe undeva, e în firea lucrurilor și a lumii să duci mîrșăvii și la bun sfîrșit. Nu mă îndoiesc însă, că odată adevărul va ieși la iveală, în ceea ce-l privește pe fiecare dintre noi. Pînă atunci, mă Miticule, să știi că exact ca în chestia aia cu „Războiul lui Murphy” eu îmi am războiul meu și cu sau fără forțe de opoziție sau ziare de scandal, tot scufund „submarinul”. Adică și pe ăștia cu diplomați sub braț, ca tine. Deși nu știu dacă ai merita să-mi oprese gîndul asupra ta.

Lucian FILIP

PROGRAMUL TV

MARTI, 9 IULIE 1991

10,00 Actualități. 10,10 Horoscopul zilei. 10,20 Film artistic: Gorila perseverează (Franța, 1989). Cu Karim Allaoui, François Perier, Sophie Michaud. ● Super Channel. 12,00 Ora de muzică. 13,00 Confluente. 13,30 Avanspremieră Tv. 13,40 Bijuterii muzicale: „Sheherezada” de Maurice Ravel. 14,00 Actualități. 14,10 Audio-vizual Studio. 14,30 Documentar științific: Copii minune (II). 14,50 Publicitate. 15,00 Cheia succesului. 15,40

Tele-vacanța școlară. 16,10 Cursuri de limbi străine. 16,40 Muzica pentru toți. 17,00 Salut, prieteni! 18,30 Reflector. 19,00 Rock-panorama. 19,35 Desene animate: „Aventurieri spațiali”. 20,00 Actualități. Cronica Parlamentului. 20,50 Telesport. 21,00 Telecinemateca: „Sărutări furate” (Franța, 1968). Premieră pe țară. Cu: Jean Leaud, Delphine Seyria. 22,35 Reporter '91. 23,10 Emnesciana. „La steaua”... Spectacol muzical-literar la Ate-neul Român. 23,55 Actualități.

Societatea „MAZEN” SRL

Cu sediul în București,

ANUNȚĂ deschiderea unui magazin în Sibiu, Piața Griviței nr. 8.

Cu această ocazie MARI REDUCERI DE PREȚURI.

— 180 —

Firma „COMO” SRL

face zilnic înscrieri la cursurile lunare de conducere auto, legislație rutieră, în vederea obținerii permisului de conducere categoria B. Condiții deosebite, economie de timp. Informații și înscrieri la sediul din str. Mirăslău 22 A, telefon 4 25 37. Program: luni-vineri (orele 12—19), sîmbăta (orele 9—14).

Angajăm mecanic auto care posedă atelier corespunzător.

— 181 —

Fair-play la Wimbledon

Boris Becker și-a dorit foarte mult victoria în finala de la Wimbledon. E și normal, victoria fiind rațiunea întrecerii. Becker a fost teribil de afectat pentru că „nu-i mergea” jocul și a reacționat stupid, vorbind de unul singur și făcînd gesturi autocritice, fiind dezaprobat de „o anumită parte” a publicului. Ba chiar a primit un avertisment de la arbitrul principal al finalei.

Recunosc, nu mi-e deloc simpatic uriașul cel blond. Favoriții mei sînt jucătorii de tipul lui Năstase, Connors sau Agassi. Și, chiar dacă Boris a promis că jumătate din banii

incasați îi va dona în folosul orfanilor din România, am ținut cu Stich, așa cum deseori o fac spectatorii, care țin cu jucătorul mai puțin cotelat. Găsesc însă, ca fiind admirabil gestul lui Becker de la sfîrșitul jocului, cînd l-a îmbrățișat pe învingător, nimeni altul decît prietenul său și coechipierul de „Cupa Davis”, Michael Stich. Nu mulți dintre noi sînt capabili de așa ceva. Tot respectul pentru Boris Becker care a știut să piardă cu sportivitate finala de la Wimbledon — și grămada de bani puși în joc — ca un gentleman adevărat!

T. OVIDIU

Acordul de pace a fost semnat, luptele continuă

Insula Brioni (7 iulie a.c.) — Fosta reședință preferată a lui Tito a găzduit duminică „troika” europeană nr. 2 a Comunității Europene, în care miniștri din Luxemburg, Olanda și Portugalia au început de dimineață convorbiri cu toate cele trei părți în conflict: reprezentanții guvernului federal, Slovenia și Croația. După-amiază s-a ajuns la un acord care prevede:

— încetarea focului;
— recunoașterea autorității federale în controlul asupra armatei;
— obligația participanților de a nu se retrage din negocieri;
— controlul asupra frontie-

relor (punctul cel mai disputat).

În timp ce politicienii negociau instituirea păcii, situația în țară rămînea tulbură, atît în muntoasa și împădurită Slovenia, cît mai ales în Croația, dezavantajată de lungă și complicată sa graniță cu Serbia. Lupte grele inter-etnice s-au dat în nord-estul Croației, în satul Tenja, timp de 9 ore, care au încetat duminică la ora 14. Armata a încercat fără succes, separarea în cursul luptelor a croaților și cetnicilor (naționalistii sîrbi). La Osijek (capitala regiunii) populația croată a cerut alungarea cetnicilor. După cum informează agenția Taniug, Iu-

goslavia a înmînat ambasadorului austriac din Belgrad un protest la adresa Austriei, care este acuzată că atentează la integritatea țării, fiind vinovată de expedierea încă de anul trecut de arme pentru Croația și Slovenia, dar și de faptul că punerea în stare de alarmă a trupelor austriece, la graniță, a constituit o demonstrație de forță.

FLASH

● Soarta avioanelor irakiene sechestrare în Iran, în timpul războiului, începe să se clarifice. Iranul a început să vopsească în culorile sale cele 115 avioane irakiene refugiate, ceea ce ar putea însemna că nu vor mai fi returnate, afirmă postul de radio din Ierusalim.

● Execuție. 18 militari irakieni, au fost executați prin spînzurare săptămîna trecută, fiind acuzați de trădare de către președintele Hussein.

● Legea marțială din Iordania instituită în '67 (în timpul războiului de 6 zile cu Israelul) a fost abrogată.

● Moshe Arens (ministrul apărării Israelului): „Israelul nu-și va retrage armata din sudul Libanului, chiar dacă forțele libiene și siriene vor prelua controlul asupra musulmanilor extremiști și a palestinienilor. Prezența israeliană va dura pînă la plecarea trupelor siriene”. „Armata Libanului de Sud”, finanțată de Israel, numără 3 000 de militari, la care se adaugă 1 000 de militari israelieni.

Emil PORIMB